

На дневном реду у свету

Реформа немачког трговачког права

Недавно су донети прописи који уносе значајне новине у трговачко право Немачке. Одређена правила, која потичу још са краја 19. столећа усклађена су са савременом пословном праксом. Друга основна карактеристика је да су упрошћени одређени поступци (регистрација предузећа и трговаца-појединаца).

Унета су одређена прецизирања појма трговца (за својство трговца у немачком праву везују се значајне последице – на пример, у погледу одредби грађанског поступка које се на њих примењују, у погледу форме одређених уговора које закључују, у погледу примене општих услова уговора и типских уговора на њих, итд.). Досадашњи концепт, који је познавао различите врсте трговаца и делатности и критеријуме за одређивање својства трговца, је напуштен и уведен је јединствен концепт, без набрајања делатности – по садашњим правилима, свако ко се бави послом, без обзира на његову врсту, је трговац. Тај посао мора да буде довољно обиман у том смислу да захтева организовану пословну операцију. Регистрација својства трговца у трговачком регистру има деклараторни карактер – да ли је неко трговац не зависи од регистрације, већ од материјалних предуслова за стицање таквог својства.

Измене су унете и у одредбе прописа о фирми предузећа. По ранијем правилу, фирма предузећа морала је да буде заснована на његовој делатности односно на имену власника. Од рефероме, сваки назив предузећа је правно прихватљив; једини услов за одређивање назива у фирми је да се он разликује од других назива. Не само да ће нова предузећа моћи да се користе овом новином, већ ће и постојећа предузећа моћи да промене називе у својим фирмама и да уведу нове, "мапштовитије" називе. Право трговачког регистра да испитује фирму са становишта избегавања пометње је задржано, с тим што регистар може одбити упис фирме само ако је сличност са другом фирмом односно могућност мешања очигледна.

Правило да друштва капитала (AG и *GmbH*) морају на пословним папирима да назначе фирму, правни облик, седиште, регистарски суд и број регистрације код регистарског суда, проширено је и на друштва лица, те на трговце.

Извршене су одређене измене и у правилима о ортачким и командитним друштвима. Најзначајнија изгледа она по којој је ограничена одговорност чланова командитног друштва на уписани улог у капитал, тако да су она, у том погледу, приближена друштвима са ограниченом одговорношћу.

Уз одређена упрошћавања поступка уписа у трговачки регистар (смањен број података који се подносе, не захтева се мишљење трговачке или занатске коморе приликом уписа новог друштва или трговца у регистар, ограничено право испитивања статута од стране регистра, итд.), дотерана су и правила која имају за циљ заштиту поверилаца. Тако је појачана обавеза да се свака промена седишта одмах пријави регистру.

Регистру се одмах морају пријавити (то да сада није био случај) и измене чланова друштва са ограниченом одговорношћу. Јавни бележник који оверава уговор о преносу односно о стицању удела дужан је да о томе обавести регистарски суд.

У прописе је унета и одредба која се тиче права трговачког заступника да се бави делатношћу заступаног лица после престанка уговорног односа услед повреде уговора. Интересантно је да је до ове промене дошло на основу одлуке Уставног суда Немачке који је 1990. одлучивао о тој материји.